

EDUSKUNNAN VASTAUS 227/2004 vp

Hallituksen esitys laeiksi ajoneuvolain ja polttoainemaksusta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi ajoneuvolain ja polttoainemaksusta annetun lain 9 §:n muuttamisesta (HE 235/2004 vp).

Valiokuntakäsittely

Liikenne- ja viestintävaliokunta on antanut asiasta mietinnön (LiVM 24/2004 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

ajoneuvolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä joulukuuta 2002 annetun ajoneuvolain (1090/2002) 3 §:n 7 kohta, 6 §:n 2 momentti, 14 §, 25 §:n 1 momentti, 30 §:n 1 momentti, 31, 32, 34 ja 40 §, 41 §:n 2 momentti, 45 ja 47 §, 49 §:n 2 momentti, 50, 65, 67, 69 ja 99 § sekä
lisätään 35 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

7) rekisterillä ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) tarkoitettua ajoneuvoliikennerekisteriä;

6 §

Ajoneuvon, järjestelmän, osan ja erillisen teknisen yksikön hyväksyntä liikenteeseen

Sellaista osaa, erillistä teknistä yksikköä ja polkupyörää, joka ei ole tämän lain ja sen nojal-

la annettujen säännösten mukainen ja jota ei ole näiden säännösten mukaisesti varustettu hyväksyntämerkinnällä, jos sellaista on säännöksissä edellytetty, ei saa myyntitarkoituksessa tuoda maahan eikä valmistaa Suomessa myytäväksi, pitää kaupan taikka myydä tai muuten luovuttaa eikä käyttää liikenteessä.

14 §

Traktori

T- ja C-luokan ajoneuvo sekä liikennetraktori (*traktori*) on moottorikäyttöinen pyörillä tai telaketjuilla varustettu ajoneuvo:

1) jossa on vähintään kaksi akselia;

2) jonka suurin rakenteellinen nopeus on vähintään kuusi kilometriä tunnissa;

3) jonka toiminta perustuu ensi sijassa vetävään voimaan; sekä

4) joka on erityisesti tarkoitettu vetämään, työntämään, kuljettamaan ja käyttämään tiettyjä maa- tai metsätaloudessa käytettäviksi tarkoitettuja vaihdettavissa olevia laitteita taikka vetämään maa- tai metsätaloudessa käytettäviä perävaunuja.

Traktori voi olla varustettu kuormien kuljettamiseen maa- tai metsätalouden harjoittamisen yhteydessä, ja siinä voi olla matkustajien istuimia. Traktoriksi ei kuitenkaan lueta erityisesti metsätalousskäyttöön suunniteltuja koneita, kuten juonto- ja kuormatraktoreita, jotka määritellään standardissa ISO 6814:2000, eikä maansiirtokoneiden, jotka määritellään standardissa ISO 6165:2001, alustalle rakennettuja metsäkoneita.

Traktorit jaetaan ominaisuuksiensa perusteella seuraaviin luokkiin:

1) T₁-luokka: pyörillä varustetut traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 kilometriä tunnissa, kuljettajaa lähinnä olevan akselin pienin raideväli vähintään 1,15 metriä, omamassa ajokuntoisena yli 0,6 tonnia ja maavara enintään yksi metri;

2) T₂-luokka: pyörillä varustetut traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 kilometriä tunnissa, pienin raideväli alle 1,15 metriä, omamassa ajokuntoisena yli 0,6 tonnia ja maavara enintään 0,60 metriä; jos traktorin painopisteen korkeusarvo maanpinnasta mitattuna jaettuna kaikkien akseleiden pienimpien raidevälien keskiarvolla on yli 0,90, suurin rakenteellinen nopeus saa olla enintään 30 kilometriä tunnissa;

3) T₃-luokka: pyörillä varustetut traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 kilometriä tunnissa ja omamassa ajokuntoisena enintään 0,6 tonnia;

4) liikennetraktori: tavarankuljetukseen tarkoitettua kuormaa kantavat nestepainetoimisella runko-ohjauksella varustetut traktorit; liikennetraktori on myös muu traktori, jota käytetään tavarankuljetukseen kytkentämassaltaan yli 10 tonnin perävaunulla varustettuna; liikennetrak-

toriksi ei kuitenkaan katsota traktoria, jota käytetään polttoainemaksusta annetun lain (1280/2003) 7 §:ssä tarkoitettuihin kuljetuksiin; liikennetraktorin suurin rakenteellinen nopeus on enintään 50 kilometriä tunnissa;

5) C-luokka: telaketjuin liikkuvat ja ohjattavat traktorit.

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa traktorin alaluokista.

25 §

Ajoneuvon rakenne, hallintalaitteet ja varusteet

Turvallista käyttämistä varten liikenteessä käytettävässä ajoneuvossa on oltava:

- 1) luotettava ja varmatoiminen ohjauslaite;
- 2) moottorikäyttöisessä ajoneuvossa, polkupyörässä sekä auton ja liikennetraktorin perävaunussa käyttöjarru;
- 3) renkaat ja vanteet taikka telat tai jalakset, jotka vastaavat niille kohdistuvaa kuormitusta;
- 4) moottorikäyttöisessä ajoneuvossa paloturvallinen polttoainejärjestelmä;
- 5) tarpeelliset valaisimet, heijastimet ja heijastavat tunnuskilvet;
- 6) varoituskolmio, jos ajoneuvon kokonaismassa on suurempi kuin 500 kg;
- 7) M- ja N₁-luokan ajoneuvon ohjaamossa ja matkustajatilassa kuljettajaa ja matkustajia törmäystilanteessa suojaavat rakenteet ja laitteet;
- 8) kuljettajalla riittävä näkyvyys eteen, sivuille ja taakse; näkyvyys taakse saadaan tarvittaessa järjestää taustapeilien avulla tai muulla vastaavalla järjestelmällä;
- 9) ajoneuvossa, jonka ohjaamo on umpinainen, tuulilasi ja tarpeelliset laitteet näkyvyyden varmistamiseksi tuulilasin läpi kaikissa sääoloissa;
- 10) tarpeelliset laitteet ja rakenteet kevyiden ajoneuvojen suojaamiseksi törmäystilanteessa;
- 11) moottorikäyttöisessä ajoneuvossa ja polkupyörässä äänimerkinantolaitte;
- 12) moottorikäyttöisessä ajoneuvossa nopeusmittari sekä M₂-, M₃-, N₂- ja N₃-luokan ajoneuvossa nopeudenrajoitin;

13) neli- tai useampipyöräisessä moottori-
käyttöisessä ajoneuvossa peruutuslaite.

30 §

Tyyppihyväksynät

EY-tyyppihyväksynnällä tarkoitetaan ajoneuvojen ja niiden järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksyntää koskevien Euroopan yhteisön säädösten mukaisia tyyppihyväksyntöjä. Koko ajoneuvon EY-tyyppihyväksyntä perustuu seuraaviin direktiiveihin:

1) moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettu neuvoston direktiivi 70/156/ETY;

2) kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä ja neuvoston direktiivin 92/61/ETY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/24/EY;

3) maatalous- tai metsätraktoreiden, niiden perävaunujen ja vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden ja näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnästä sekä direktiivin 74/150/ETY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/37/EY.

31 §

Tyyppihyväksyntöjen soveltamisalueet

EY-tyyppihyväksyntä myönnetään järjestelmälle, osalle tai erilliselle tekniselle yksikölle sekä M₁-, L- ja T₁—T₃-luokan ajoneuville. Kansallinen tyyppihyväksyntä myönnetään ajoneuville, järjestelmälle, osalle tai erilliselle tekniselle yksikölle. Piensarjatyyppeihin hyväksyntä myönnetään ajoneuville. E-tyyppihyväksyntä myönnetään järjestelmälle, osalle ja erilliselle tekniselle yksikölle.

32 §

Tyyppihyväksyntävelvollisuus

Ensimmäistä kertaa käyttöön otettavan M₁-, L- tai T₁—T₃-luokan ajoneuvon rekisteriin merkitsemisen edellytyksenä on, että ajoneuvotyyppi on EY-tyyppihyväksytty tai piensarjatyyppeihin hyväksytty. Monivaiheisen tyyppihyväksynnän viimeisessä vaiheessa valmistunut tai yksittäiskappaleena valmistettu tai maahan tuotu M₁-, L- tai T₁—T₃-luokan ajoneuvo saadaan kuitenkin merkitä rekisteriin rekisteröintikatsastuksen perusteella.

34 §

Hyväksyntäviranomainen

M-, N-, L-, O-, T₁—T₃-, C- ja R-luokan ajoneuvon, liikennetraktorin ja moottorityökoneen sekä maastoajoneuvon samoin kuin näiden osien, järjestelmien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksyntäviranomainen Suomessa on Ajoneuvohallintokeskus.

35 §

Tyyppihyväksynnän myöntäminen

Hyväksynnän myöntämisessä sovelletaan EY-tyyppihyväksynnän osalta 30 §:n 1 momentissa tarkoitettua tai mainitussa säädöksessä säädettyä menettelyä, E-tyyppihyväksynnän osalta Geneven sopimuksessa määrättyä menettelyä ja kansallisen tyyppihyväksynnän osalta hyväksyntäviranomaisen vahvistamaa menettelyä.

40 §

Tyyppihyväksyntää koskevat tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä maatalous- ja metsätraktoreiden, niiden perävaunujen ja vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden sekä näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien,

osien ja erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppihyväksynnästä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään kansallisen tyyppihyväksynnän ja piensarjatyypin hyväksynnän osalta:

1) mitkä ajoneuvot luetaan samaan tyyppiin kuuluviksi;

2) tyyppihyväksyntää koskevien tietojen ilmoittamisesta tyyppihyväksyntöjä koskevaan rekisteriin;

3) Ajoneuvohallintokeskukselle annettavista valtuuksista vähäisten yksittäisten poikkeusten myöntämiseen tyyppihyväksynnässä, jos poikkeus ei vaaranna liikenneturvallisuutta eikä väärää kilpailua;

4) mikä on piensarjatyypin hyväksynnällä hyväksyttävien ajoneuvojen suurin rekisteriin merkittävä määrä vuodessa;

5) millä ehdoin toisessa ETA-valtiossa M₁-, L- ja T₁—T₃-luokan ajoneuvolle myönnetty piensarjatyypin hyväksyntä on voimassa Suomessa.

41 §

Vaatimustenmukaisuustodistus ja hyväksyntämerkintä

Valmistajan on kiinnitettävä kuhunkin tyyppihyväksynnän mukaisesti valmistettuun osaan tai erilliseen tekniseen yksikköön kaupallinen merkkinsä tai tavaramerkkinsä ja tyyppimerkintä. Jos Euroopan yhteisön säädöksessä niin säädetään tai E-säännössä määrätään, kuhunkin osaan ja erilliseen tekniseen yksikköön on kiinnitettävä tyyppihyväksyntänumero tai -merkki, jolloin valmistajan ei tarvitse kiinnittää kaupallista merkkiä tai tavaramerkkiä ja tyyppimerkintää.

45 §

Tuotannon vaatimustenmukaisuuteen liittyvät toimenpiteet

Luovuttaessaan ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön valmistaja ja valmistajan edustaja ovat velvollisia huolehtimaan, että ajoneuvo, järjestelmä, osa tai tekninen yksikkö on rakenteeltaan, varusteiltaan ja kunnoltaan hyväksytyn tyyppin mukainen.

Hyväksyntäviranomaisen on varmistuttava ennen hyväksynnän myöntämistä riittävästä menettelyistä, joilla taataan tehokas tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvonta, ja toteutettava tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontaa koskevat toimenpiteet. Tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvonnassa sovelletaan EY-tyyppihyväksynnän osalta 30 §:n 1 momentissa tarkoitettua tai mainitussa säädöksessä säädettyä menettelyä, E-tyyppihyväksynnän osalta Geneven sopimuksessa määrättyä menettelyä ja kansallisen tyyppihyväksynnän osalta hyväksyntäviranomaisen vahvistamaa menettelyä. Hyväksyntäviranomainen voi teettää osia tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvonnasta tutkimuslaitoksella.

Vaatimustenmukaisuuden valvonta toimitetaan hyväksynnän hakijan kustannuksella. Hyväksyntäviranomaisella ja tutkimuslaitoksella on valvonnan suorittamiseksi oikeus:

1) päästä ajoneuvojen, osien, järjestelmien ja erillisten teknisten yksiköiden valmistus-, varastointi-, myynti-, asennus-, korjaus- ja tarkastuspaikkoihin;

2) ottaa näytteitä tuotannosta ja suorittaa määrävälein Euroopan yhteisön säädöksissä säädettyä taikka E-säännöissä määrättyä testit tai laskelmat;

3) saada tarvittaessa käyttöönsä kunkin hyväksytyn tyyppin laadun ja vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseksi tarvittava aineisto;

4) tarkastaa tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät.

Tarkastusta ja valvontaa ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvassa paikassa. Jos hyväksyntäviranomainen teettää vaatimustenmukaisuuden valvontaa tutkimuslaitoksella,

laitoksen on noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) ja kielilaissa (423/2003) säädetään.

47 §

Tutkimuslaitokselle myönnettävä hyväksyntä

Liikenne- ja viestintäministeriö hyväksyy tutkimuslaitoksen suorittamaan 36 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia, mittauksia, testejä ja laskelmia. Hyväksynnän edellytyksenä on, että tutkimuslaitos täyttää standardissa SFS-EN ISO/IEC 17025:2000 olevat vaatimukset ja että tutkimuslaitoksen pätevyysalue kattaa kaikki ne säännökset, joiden mukaista hyväksyntää tutkimuslaitos hakee. Valmistajaa ei saa hyväksyä tutkimuslaitokseksi, ellei siitä Euroopan yhteisön säädöksessä nimenomaan säädetä.

Liikenne- ja viestintäministeriö hyväksyy tutkimuslaitoksen suorittamaan 45 §:ssä tarkoitettua vaatimustenmukaisuuden valvontaa. Hyväksynnän edellytyksenä on, että tutkimuslaitos täyttää harjoittamansa toiminnan osalta standardissa SFS-EN 45012:1998 tai ISO/IEC Guide 62:1996 olevat vaatimukset. Edellä 36 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia, mittauksia, testejä ja laskelmia tekevä henkilö ei saa toimia saman toimemksiantajan lukuun vaatimustenmukaisuuden valvonnan johtavana arvioijana. Valmistajaa ei saa hyväksyä vaatimustenmukaisuuden valvontaa suorittavaksi tutkimuslaitokseksi, ellei siitä Euroopan yhteisön säädöksessä nimenomaan säädetä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu hyväksyntä voidaan antaa määräajaksi. Tutkimuslaitokselle voidaan hyväksyntää myönnettäessä asettaa sen toimintaa koskevia välttämättömiä vaatimuksia, rajoituksia ja muita ehtoja, joilla varmistetaan hyväksyntää edellyttävien tehtävien asianmukainen suorittaminen. Tutkimuslaitokselle asetettavista vaatimuksista, rajoituksista ja muista ehdoista sekä tutkimuslaitoksen ilmoittamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

49 §

Tutkimuslaitoksen valvonta

Hyväksyntäviranomaisen valvoo tutkimuslaitoksen toimintaa sen toiminnan osalta, jota laitos on 47 §:n 1 ja 2 momentin nojalla hyväksytty suorittamaan, ja varmistaa määräajoin, että säädetyt vaatimukset täyttyvät. Valvonnan toimittamiseksi hyväksyntäviranomaisella ja sen käyttämällä asiantuntijalla on oikeus päästä tutkimuslaitoksen sellaisiin muihin kuin kotirauhan piiriin kuuluviin tiloihin, joissa tarkastuksia, mittauksia, testejä ja laskelmia suoritetaan, ja saada salassapitovelvollisuuden estämättä käyttöönsä tutkimuslaitoksen riippumattomuutta sekä henkilöstöä, järjestelmiä, laitteistoa ja välineitä samoin kuin tarkastuksia, mittauksia, testejä ja laskelmia koskeva aineisto. Valvonta suoritetaan tutkimuslaitoksen kustannuksella.

50 §

Tutkimuslaitokselle myönnetyn hyväksynnän peruuttaminen

Jos 47 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettu tutkimuslaitos ei täytä säädettyjä vaatimuksia tai toimii tässä luvussa tarkoitettussa toiminnassa säännösten vastaisesti, liikenne- ja viestintäministeriö voi antaa tutkimuslaitokselle huomautuksen tai varoituksen. Jos tutkimuslaitokselle annettu huomautus tai varoitus ei johda toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen, liikenne- ja viestintäministeriö voi peruuttaa myönnetyn hyväksynnän määräajaksi. Hyväksyntä voidaan peruuttaa kokonaan, jos tutkimuslaitoksen toiminnassa on ilmennyt olennaisia puutteita tai laiminlyöntejä.

65 §

Oikeus ennakoilmoituksen tekemiseen

Ajoneuvon valmistaja ja valmistajan edustaja tai, jos ajoneuvon on tuonut maahan muu kuin valmistajan edustaja, ajoneuvon maahantuoja

voivat ennakoilmoittaa ennen ensirekisteröintiä ajoneuvon yksilöintitiedot ja tekniset tiedot rekisteriin. Ennakoilmoituksen voi tehdä se:

1) joka on merkitty Suomessa yritys- ja yhteisötietojärjestelmään;

2) joka on autoverolain 39 §:ssä tarkoitettu rekisteröity verovelvollinen, jos yhteisö ennakoilmoittaa autoveron alaisia ajoneuvoja, tai joka on tullin rekisteröity luottoasiakas, jos yhteisö ennakoilmoittaa ETA-valtioiden ulkopuolelta maahan tuomiaan muita kuin autoveron alaisia ajoneuvoja;

3) joka on vakavarainen ja asiantunteva;

4) joka saa käyttöönsä ajoneuvon rakenteseen ja varusteisiin liittyvät hyväksynnän ehtona olevat tekniset tiedot ja M₁-, L- tai T₁—T₃-luokan ajoneuvon vaatimustenmukaisuustodistuksen tai muun ajoneuvon tyyppihyväksyntätodistuksen;

5) jolla on sopimus Ajoneuvohallintokeskuksen kanssa tietojen toimittamisesta sähköisesti.

Ajoneuvon ennakoilmoittamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

67 §

Kieltäytyminen rekisteröimästä vaarallista ajoneuvoa

Jos Ajoneuvohallintokeskus arvioi, että tietyn tyyppiset ajoneuvot ovat vakavana vaarana liikenne- tai työturvallisuudelle, vaikka ne on varustettu voimassa olevalla vaatimustenmukaisuustodistuksella, se voi enintään kuuden kuukauden ajaksi kieltää rekisteröimästä tällaista ajoneuvoa. Ajoneuvohallintokeskuksen on viipymättä salassapitovelvollisuuden estämättä ilmoitettava tästä muiden ETA-valtioiden hyväksyntäviranomaisille, kyseessä olevaa E-sääntöä soveltavien valtioiden hyväksyntäviranomaisille ja komissiolle sekä ilmoitettava päätöksensä perusteena olevat syyt.

Jos tyyppihyväksynnän antanut jäsenvaltio riitauttaa sille ilmoitetun väitetyn liikenne- tai työturvallisuudelle aiheutuvan vaaran, Ajoneuvohallintokeskuksen on pyrittävä ratkaisemaan erimielisyys neuvottelulla hyväksynnän myöntä-

neen viranomaisen kanssa. Komissiolle on ilmoitettava asiasta.

69 §

Sarjan viimeiset ajoneuvot

Hyväksyntäviranomaisen voi ajoneuvon valmistajan hakemuksesta myöntää poikkeuksen ajoneuvon rakennetta ja varusteita koskevan direktiivin vaatimuksista:

1) enintään kuuden kuukauden ajaksi direktiivissä olevien vaatimusten voimaantulosta tai, jos poikkeusten voimassaoloaika päättyy kalenterivuoden lopussa, seitsemän kuukauden ajaksi valmiille ajoneuvoille;

2) enintään 12 kuukauden ajaksi direktiivissä olevien vaatimusten voimaantulosta tai, jos poikkeusten voimassaoloaika päättyy kalenterivuoden lopussa, 13 kuukauden ajaksi monivaiheisen tyyppihyväksynnän perusteella hyväksyttävälle ajoneuvoille.

Tällainen poikkeus voidaan myöntää enintään 10 prosentin suuruiselle määrälle edellisessä kalenterivuonna tai edellisen 12 kuukauden aikana Suomessa käyttöön otetuista M₁-luokkaan kuuluvista samanmerkkisistä ajoneuvoista ja vastaavasti 30 prosentin suuruiselle määrälle muuhun ajoneuvoluokkaan kuuluvista samanmerkkisistä ajoneuvoista. Mainittu prosenttiluku pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaisluokkaan.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetystä poiketen T₁—T₃-luokan ajoneuvojen osalta 1 momentissa säädetty mahdollisuus on rajattu valmiiden ajoneuvojen osalta 24 kuukauteen ja monivaiheisen tyyppihyväksynnän osalta 30 kuukauteen. T₁—T₃-luokan ajoneuvojen osalta poikkeus voidaan myöntää enintään 10 prosentin suuruiselle määrälle kahtena edellisvuotena Suomessa käyttöön otettujen kaikkien asianomaisten tyyppien mukaisten ajoneuvojen lukumäärästä. Kyseinen enimmäismäärä ei kuitenkaan saa olla alle 20.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan ainoastaan ajoneuvoihin:

1) jotka olivat ETA-valtioiden alueella, kun tyyppihyväksynnän voimassaolo loppui;

2) jotka on varustettu voimassa olevalla vaatimustenmukaisuustodistuksella tai kansallisen tyyppihyväksynnän voimassaoloa osoittavalla todistuksella, joka oli annettu kyseisten ajoneuvojen tyyppihyväksynnän ollessa vielä voimassa; ja

3) joita ei ollut vielä rekisteröity tai otettu käyttöön ennen mainitun tyyppihyväksynnän voimassaolon päättymistä.

Menettelystä myönnettäessä poikkeuksia sarran viimeisille ajoneuvoille säädetään liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.

99 §

Tarkemmat säännökset ja ohjeet

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa erikoiskuljetusajoneuvoista ja erikoiskuljetusten suorittamisesta samoin kuin nastarenkaan nastojen lukumäärästä, asennuksesta ja tyyppihyväksynnästä sekä nastojen massan ja pistovoiman mittaamisesta.

Ajoneuvohallintokeskus voi antaa tarkempia ohjeita katsastukseen liittyvien ilmoitusten tekemisestä, katsastuksessa käytettävistä asiakirjoista, rekisteröinnistä annettuun todistukseen tehtä-

vistä merkinnöistä ja katsastustehtävien suorittamisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 14 §:ää sovelletaan uusiin ajoneuvotyypeihin 1 päivästä heinäkuuta 2005 ja ensi kertaa käyttöön otettaviin ajoneuvoihin 1 päivästä heinäkuuta 2009.

Lain 30 §:n 1 momenttia, 31, 32, 34, 40, 65 ja 69 §:ää sovelletaan T₁—T₃- ja C-luokkaan kuuluvien ajoneuvojen sekä liikennetraktoreiden osalta uusiin ajoneuvotyypeihin 1 päivästä heinäkuuta 2005 ja kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin ajoneuvoihin 1 päivästä heinäkuuta 2009.

Ajoneuvohallintokeskus käsittelee traktoreiden EY-tyyppihyväksyntää koskevat muutokset 1 päivästä heinäkuuta 2005. Sosiaali- ja terveysministeriö toimii traktoreiden EY-tyyppihyväksyntäviranomaisena 1 päivän heinäkuuta 2005 jälkeen niissä tapauksissa, joissa tyyppihyväksyntää koskevan hakemuksen käsittely on kyseisenä ajankohtana kesken.

Ennen tämän lain voimaantuloa myönnetty 47 §:ssä tarkoitetut tutkimuslaitosten hyväksyn-
nät jäävät sellaisinaan voimaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

polttoainemaksusta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan polttoainemaksusta 30 päivänä joulukuuta 2003 annetun lain (1280/2003) 9 § seuraavasti:

9 §

Polttoainemaksun määrä

Polttoainemaksun määrä on:

1) henkilöautosta (M₁- ja M₁G-luokka) 330 euroa päivältä;

2) pakettiautosta (N₁- ja N₁G-luokka) 500 euroa päivältä;

3) linja-autosta (M₂- ja M₃-luokat) 670 euroa päivältä;

4) kuorma-autosta (N₂- ja N₃-luokat) ja erikoisautosta 1 000 euroa päivältä;

5) varsinaisen, keski-akseli- tai puoliperäväun-
nun vetämiseen käytettävästä kuorma-autosta 1
500 euroa päivältä;

6) liikennetraktorista 670 euroa päivältä;

7) muusta traktorista 100 euroa päivältä;

8) moottorityökoneesta ja auton alustalle ra-
kennetusta työkoneesta 100 euroa päivältä;

9) moottoripyörästä ja muusta L-luokan ajo-
neuvosta 100 euroa päivältä.

Jos polttoainemaksu tulee määrättäväksi ajo-
neuvosta, joka ei ole rekisterissä, ajoneuvo kat-
sotaan kuuluvaksi siihen ajoneuvoluokkaan, jo-
hon se laatunsa perusteella lähinnä kuuluisi, jos
ajoneuvo rekisteröitäisiin.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____
kuuta 20__.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2004